

Poz.	Forma wykorzystania utworu	Wynagrodzenie w zł
D.	Kalendarze planszowe i plakaty	2 000—5 000
E.	Pocztówki	1 200—2 000
F.	Obwoluty płyt i inne opakowania	2 000—4 000
G.	Katalogi, foldery i inne drobne wydawnictwa nieperiodyczne	1 000—1 500
H.	Ekspozycja ekranowa utworu w filmie i telewizji	1 000—2 000
I.	Przezroczka powielane	800—1 200
J.	Wypożyczenie negatywu czarno-białego	500—1 200
K.	Wypożyczenie negatywu lub diapozytywu barwnego	1 000—2 500
L.	Wypożyczenie utworu do ekspozycji na cele użytkowe miesięcznie	500— według umowy

Uwaga: W wypadku fotografii barwnej zamawiający może podwyższyć stawki wynagrodzeń do 30%.

173

UCHWAŁA Nr 134 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 sierpnia 1985 r.

w sprawie zawierania umów przez obywateli polskich czasowo przebywających za granicą z jednostkami kierującymi do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych.

W celu utrzymania więzi z krajem obywateli polskich czasowo przebywających za granicą oraz stworzenia warunków ułatwiających im powrót do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały stosuje się do obywateli polskich czasowo przebywających za granicą, którzy wyjechali za granicę przed dniem 1 stycznia 1985 r. na podstawie paszportów i podjęli pracę u pracodawców zagranicznych zgodnie z przepisami państwa, w którym przebywają, i nadal ją wykonują.

2. Przepisów uchwały nie stosuje się do obywateli polskich, którzy pozostali za granicą podczas:

- 1) podróży służbowych i wyjazdów związanych z wykonywaniem pracy na rzecz pracodawców krajowych w ramach stosunku pracy,
- 2) wykonywania pracy na rzecz pracodawców zagranicznych, po wygaśnięciu terminu ważności skierowania uzyskanego od polskiej jednostki kierującej,
- 3) podróży jako uczestnicy grupowych wyjazdów turystycznych.

§ 2. Obywatele polscy, o których mowa w § 1 ust. 1, mogą ubiegać się o zawarcie umów z jednostkami organizacyjnymi określonymi w § 4 ust. 1 uchwały nr 123, Rady Ministrów z dnia 3 września 1984 r. w sprawie zasad podejmowania pracy przez obywateli polskich za granicą u pracodawców zagranicznych (Monitor Polski Nr 23, poz. 157), zwanymi dalej „jednostkami kierującymi”.

§ 3. 1. Umowa między obywatelem polskim a jednostką kierującą, określająca wzajemne prawa i obowiązki stron, zwana dalej „umową”, może być zawarta, jeżeli obywatel polski:

- 1) złoży w terminie do dnia 31 grudnia 1987 r. pisemny wniosek do właściwej placówki dyplomatyczno-

-konsularnej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej o objęcie go umową,

- 2) nie prowadził w czasie pobytu za granicą działalności szkodzącej interesom Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ani nie uzyskał azylu politycznego,
- 3) uzyskała pozytywną opinię placówki, o której mowa w pkt 1.

2. Placówka dyplomatyczno-konsularna przed wydaniem opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 3, uzgodni ją z wojewódzkim urzędem spraw wewnętrznych właściwym ze względu na miejsce stałego zamieszkania w kraju obywatela polskiego, który złożył wniosek o objęcie go umową.

§ 4. 1. Umowa pomiędzy obywatelem polskim a jednostką kierującą powinna określać w szczególności: rodzaj pracy za granicą, termin jej rozpoczęcia i zakończenia, sposób rozstrzygnięcia sporów, wysokość ryczałtu pieniężnego w złotych wypłacanego obywatelowi polskiemu przez jednostkę kierującą oraz wysokość i tryb przekazywania przez obywatela wpłat w walucie obcej na konto jednostki kierującej na pokrycie ponoszonych przez nią kosztów świadczeń socjalnych oraz innych kosztów z tytułu tego, zatrudnienia.

2. Jednostka kierująca zawiera umowy z obywatelami polskimi, o których mowa w ust. 1, na okres trzech lat. W wyjątkowych wypadkach umowy te mogą być przedłużone do lat pięciu.

§ 5. Umowa może być rozwiązana przed upływem okresu, na jaki została zawarta, na wniosek obywatela polskiego lub jednostki kierującej — za miesięcznym wypowiedzeniem.

§ 6. Do podstawowych obowiązków obywatela polskiego, z którym zawarto umowę, należy:

- 1) wpłacanie, w okresie ważności umowy, na rachunek jednostki kierującej w określonym terminie kwot w

walucie obcej na zasadach i w wysokości określonych w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 grudnia 1984 r. w sprawie zasad ustalania wysokości i trybu przekazywania przez osobę kierowaną do pracy za granicą wpłat w walucie obcej na rzecz jednostki kierującej oraz sposobu wykorzystania tych walut (Monitor Polski Nr 30, poz. 208),

- 2) niezwłoczne informowanie jednostki kierującej o wszelkich zmianach uzyskiwanego wynagrodzenia z potwierdzeniem tych zmian odpowiednim dokumentem oraz o zmianach rodzaju wykonywanej pracy,
- 3) przedstawianie (nadsyłanie) jednostce kierującej w terminie do dnia 31 stycznia roku następnego dowodów obliczania podatków od wynagrodzeń przez organy kraju zatrudnienia w celu ostatecznego rozliczenia przez jednostkę kierującą wysokości wpłat dewizowych na rzecz jednostki kierującej za rok ubiegły,
- 4) niezwłoczny powrót do kraju, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy, chyba że na dalszy pobyt za granicą w razie zaistnienia ważnych względów osobistych lub społecznych wyrazi zgodę placówka konsularna PRL.

§ 7. Do podstawowych obowiązków jednostki kierującej należy:

- 1) informowanie obywatela polskiego w terminie do dnia 31 marca następnego roku o stanie rozliczeń wpłat w walucie obcej na konto jednostki kierującej za rok ubiegły,
- 2) powiadamianie wojewódzkiego urzędu spraw wewnętrznych, właściwego ze względu na miejsce stałego zamieszkania obywatela polskiego w kraju, o zawarciu z nim umowy za granicą, przewidywanym okresie zatrudnienia za granicą i terminie powrotu do kraju,
- 3) wydawanie niezbędnych zaświadczeń obywatelowi polskiemu i członkom jego rodziny, dotyczących sytuacji prawnej tych osób, wynikającej z zawartej umowy,
- 4) przekazywanie na konto Zakładu Ubezpieczeń Społecznych tytułem refundacji kosztów świadczeń z ubezpieczenia społecznego — z wpłacanych przez obywatela polskiego środków na rzecz jednostki kierującej, o których mowa w § 6 pkt 1 — miesięcznie

kwoty w złotych, odpowiadającej 28% średniej płacy z roku poprzedniego w gospodarce społecznej, bez uwzględnienia płac w przemyśle wydobywczym,

- 5) potwierdzanie — dla celów ubezpieczenia społecznego — na podstawie posiadanej dokumentacji okresów zatrudnienia za granicą, za które zostały dokonane wpłaty na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 8. Obywatelowi polskiemu w okresie obowiązywania umowy z jednostką kierującą przysługują następujące świadczenia:

- 1) uprawnienie do pomocy leczniczej w okresie czasowego pobytu w Polsce oraz do zasiłku porodowego i pogrzebowego z ubezpieczenia społecznego — na zasadach ustalonych dla pracowników zatrudnionych w Polsce; dotyczy to również członków rodziny przebywających stale lub czasowo w Polsce,
- 2) ryczałt pieniężny w złotych wypłacany w Polsce przez jednostkę kierującą w wysokości ustalonej w zarządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 9 lutego 1985 r. w sprawie określenia wysokości ryczałtu pieniężnego w złotych wypłacanego obywatelom polskim zatrudnionym za granicą u pracodawców zagranicznych (Monitor Polski Nr 4, poz. 31).

§ 9. Okres zatrudnienia obywatela polskiego za granicą u pracodawcy zagranicznego objęty umową wlicza się obywatelowi polskiemu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze, jeżeli podejmie on zatrudnienie w kraju w terminie 30 dni od dnia zakończenia pracy za granicą, a w razie niezdolności do pracy z powodu choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną lub z innych ważnych przyczyn niezależnych od pracownika — bezzwłocznie po ustaniu tych przyczyn.

§ 10. Przy wykorzystywaniu przez jednostkę kierującą kwot w walucie obcej wpłacanych przez osoby objęte umową stosuje się przepisy zarządzenia Ministra Finansów wymienionego w § 6 pkt 1.

§ 11. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych określi tryb wydawania lub przedłużania paszportów obywatelom polskim, z którymi jednostka kierująca zawarła umowę.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

174

ZARZĄDZENIE Nr 23 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 września 1985 r.

w sprawie wprowadzenia obowiązku świadczenia usług przewozowych na cele akcji wyborczej do Sejmu PRL w 1985 r.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297 i z 1984 r. Nr 53, poz. 272) oraz § 5 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 marca 1964 r. w sprawie obowiązkowego świadczenia usług przewozowych w krajowym transporcie drogowym (Dz. U. Nr 10, poz. 65, z 1971 r. Nr 31, poz. 283 i z 1972 r. Nr 49, poz. 317) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na okres od dnia 9 października do dnia 16 października 1985 r. na obszarze całego kraju

obowiązek świadczenia usług przewozowych samochodami osobowymi przez osoby prawne, urzędy i organizacje społeczne, prowadzące transport drogowy, na cele związane z wyborami do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 2. Do dysponowania pojazdami samochodowymi dostarczonymi w celu świadczenia usług przewozowych są upoważnione jednostki wyznaczone przez wojewodów i prezydentów miast: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi.